

Ассента!

ЖОВТЕНЬ 2023

ЧИТАЙТЕ У ВИПУСКУ

- *Інтерв'ю з П.Довганем* ст.1
- *Дуетна елегія* ст. 9
- *Корифей Закарпаття* ст. 11
- *Цифрова ера в музиці:* ст. 14
pro & contra
- *Квітка. Душа. Краса* ст. 19

МИСТЕЦТВО СПІЛКУВАННЯ ЗВУКАМИ

Петро Довгань

У житті кожної людини важливу роль відіграють зустрічі. Не лише заплановані, а й випадкові, спонтанні, вони можуть змінити наше бачення ситуації, відкрити перед нами нові обрії. Нещодавно я мала таку зустріч – знайомство з талановитим піаністом, педагогом, доцентом кафедри спеціального фортепіано Львівської національної музичної академії імені М.Лисенка, кандидатом мистецтвознавства і цікавою особистістю – Петром Довганем. З приємністю ділюся з вами його міркуваннями, ідеями та спогадами.

— Петре Володимировичу, що, на Вашу думку, найскладніше у професії музиканта?

— Музикант – це професія, яка передбачає спілкування з людьми, зрештою, як і багато інших професій. Але музикант спілкується не словами, а спілкується звуками. І власне це є найскладнішим аспектом – донести за допомогою музичних звуків те, що хочеш сказати людям.

— Чи впливають музичні уподобання педагога на особистість і виконавські пріоритети учня?

— Безумовно, впливають, тому що учень певною мірою залежить від педагога. Залежить в багатьох аспектах: і у виховному, і в професійному. Педагог є прикладом для учня протягом певного часу, і чим яскравішим є приклад, тим більшим є вплив на молоду особу.

Петро Довгань

— **Хто мав найбільший вплив на Вас як фахівця?**

— По-перше я походжу з музичної родини. І знайомство з музикою у мене відбулося у ранньому дитинстві. Батько мій був солістом Львівського оперного театру, був чудовим вокалістом. Мати моя була скрипалькою. І ми з братом (також чудовим музикантом-скрипалем), виростили в оточенні музики. Знайомство з театром, із сценічним життям і у нас також розпочалося у ранньому дитинстві. Тобто, це такі моменти, які були першими і найсильнішими враженнями, відтак, вплинули на формування уподобань, власне класичної музики. Згодом мені пощастило з моїми педагогами, мушу наголосити – з усіма педагогами упродовж всього періоду навчання.

Мене чомусь усі педагоги дуже любили, якимось мені дуже пощастило в цьому (усміхається).

Я починав навчатися у звичайній семирічці у Львові. У мене був чудовий педагог у першому класі. З другого класу я перейшов до спеціальної школи імені Соломії Крушельницької, де в мене також була чудова педагогиня, що навчала мене до випуску. Вже в консерваторії (нині – Львівській музичній академії ім. М.В.Лисенка), мені пощастило навчатися в класі чудової піаністки Етелли Чуприк, котра насправді дуже багато вклала своєї праці і своїх знань в мене, як у музиканта.

Етелла була з таких людей, які жили музикою, піаніст-, ка, фанатично віддана мистецтву. Це справжній самородок.

Етелла Чуприк

В аспірантурі ще один чудовий педагог – Олег Романович Криштальський, котрий був також неймовірною, непересічною особистістю в світі виконавського мистецтва.

Я вважаю, не тільки українського а й світового.

– Чи необхідно юним музикантам О.Р.Криштальський убрати участь у різноманітних конкурсах, фестивалях?

– А як Ви думаєте? (сміється)

– Я особисто вважаю, що треба, тому що це корисний і потрібний досвід.

– Так, звичайно, досвід, але і апробація. Апробація умінь, можливість оцінити власний рівень, зрозуміти, до чого ти готовий на даному етапі, і над чим ще необхідно пропрацювати, аби покращити свої результати. Це дуже важливо. Нічого так не загартовує виконавця, якщо говорити про виконавця, як сцена. Сцена – це і класні концерти, і академи, і іспити, і таке інше. Якщо до цього підходити не як до екзамену, де ти думаєш більше про оцінку, ніж про твоє виконавське обличчя. А от фестиваль, скажімо, чи який-небудь

конкурс, де ти попадаєш в середовище, коли навколо тебе збираються сильніші музиканти, і ти можеш реально оцінювати свої вміння, це дуже важливо. Сцена – це є необхідність для музиканта. Без сцени, музикант не буде повноцінним у жодному випадку.

– Чи були у Вашій творчій біографії в юності такі виступи чи концерти, які Вам запам'яталися?

– Звичайно. Напевно, найбільш знаковий виступ відбувся ще в дуже далекому, не хочу казати навіть в якому році. Я тоді був у шостому класі. Це був мій перший виступ на сцені Львівської філармонії в супроводі оркестру. Тобто, починаючи з шостого класу, я фактично кожного року виходив на сцену Львівської філармонії і грав концерти.

Зала Львівської філармонії

Це для мене стало дуже великим стимулом, тому що перший досвід, звичайно, був складним і надзвичайно хвилюючим, і коштував масу нервів і переживань. Але, один раз спробувавши грати з оркестром, ти розумієш, що це особливо. І ти будеш прагнути знову і знову виходити грати з оркестром.

Гра в дуєті

— То Ви як виконавець любляете більше сольо виступати чи в дуєті?

— Я не проводжу такої межі. Я просто люблю сцену. Це для мене, щось на кшталт «святого місця». Сцена манить. Хоча, коли ти недосвідчений, ти нервуєшся, переживаєш, боїшся. З віком, з досвідом такі негативні відчуття, звичайно, нівелюються, стають слабші.

На сцені

— Можливо маєте якісь поради для студентів, як боротися зі сценічним хвилюванням?

— У кожного свій досвід. З мого досвіду скажу: треба багато вправлятися, до того ж, з головою. Це звучить банально, але насправді тут криються дуже важливі речі, тому що, якщо все зроблено правильно в процесі підготовки, тоді на сцені немає хвилювання. Хвилювання – це наша совість, яка нам докоряє підсвідомо за те, що ми не доробили, або не допрацювали. Отож, хвилювання, як та шпилька, вилазить: «а ти мене там не довчив, ти там недопрацював трошки». Ніхто не є ідеальний, тобто все доробити, мабуть, дуже складно. Проте, коли ти працюєш вдумливо, аналізуючи, ґрунтовно, тоді хвилювання не буде такого.

— Чи одразу Ви вирішили для себе обрати фах піаніста-ансамбліста?

— Ні, не відразу. Коли я вчився в школі, я не думав, що буду грати в ансамблі. І взагалі ансамблева гра є також дуже привабливою. По-перше, вона, мабуть, простіша, ніж сольна гра. Все ж таки, ти граєш по нотах. По-друге, ти не сам на сцені. По-третє, відчуваєш підтримку партнера(ів). От коли ви виходите і робите одну спільну справу, тоді це навіть морально легше, простіше. Але разом з тим, існує і більша відповідальність, тому що знаєш: якщо ти щось не доробив, то впливаєш на результат усіх.

Dovhan & Zubko

— Мені відомо, що програми Ваших виступів завжди вирізняються стильовою, жанровою і персональною різноманітністю. Як Ви формуєте свій репертуар? Це різностильове поєднання чи концепція?

— І так, і так. Репертуар або програма виступів, як правило, є наслідком обдуманих, зважених дій. Ніколи не обираєш – «бо мені це подобається». Завжди мусить бути закладена в тому ідея – «чому я це виконую?».

Роздуми

Я не виключаю, звичайно, варіанту коли музикант бере твір, який йому дуже подобається. Але дуже часто ми обираємо твори, які нам диктують ті чи інші концертні майданчики.

— Чи мають значення у формуванні концертної програми уподобання публіки?

— Звичайно, виконуючи абсолютно різні твори різних жанрів і стилів, ти усвідомлюєш, що, наприклад, ця музика більше подобається слухачеві, а ця – менше. Але є парадоксальна річ: одна й та ж програма, яка наприклад у п'яти випадках публіці подобається, в шостому випадку люди її сприймають прохолодно.

Dovhan & Zubko

Де-не-де є більші аплодисменти, де-не-де – менші. Тобто, зовсім немає значення, чи ця музика є легкою для сприйняття. Інколи ти можеш грати і складну музику, і вона буде мати відгук. Все залежить від того, наскільки сприйнятливий є слухач і в якому емоційному, психологічному стані знаходиться на даний момент виконавець.

— Чи співпрацюєте Ви з сучасними українськими, можливо зарубіжними композиторами над поповненням репертуару?

— Так. Маю друзів серед композиторів, з якими я співпрацюю. Це – ваш земляк Золтан Алмаші, львівський композитор, котрий зараз працює в Києві

Золтан Алмаші

— Михайло Швед. Серед українських композиторів, які проживають в Америці – Андрій Легкий. Загалом, є достатньо багато сучасних композиторів, з якими я маю можливість співпрацювати.

— На Вашу думку чи змінилось сприйняття української музики у світі через війну?

— Звичайно, змінилося. Дуже складна воєнна ситуація привернула увагу всього цивілізованого світу до України. Багато митців, не лише музикантів, роблять все для того, щоби світ більше пізнавав українську культуру.

— А яку музику Ви слухаєте щоб наповнити свою внутрішню палітру емоцій?

— Дуже різну. Є музика, яка мені подобалася з дитинства – металіка, наприклад. От я люблю включити собі в хаті металіку, послухати яку-небудь поп- і рок-музику. Я ніколи не буду казати, що хочу слухати лише класику, слухаю абсолютно різну музику.

— А з класики, що любляете, можливо є якісь улюблені композитори?

— В мене серед улюбленого класичного музичного мистецтва є Й.С.Бах, його твори я слухаю часто. Це є музика істини і вона завжди для мене є особливою: кожен раз слухаєш і чуєш щось нове, відкриваєш для себе щось. Я багато років займався органом, тому люблю слухати й органну музику. Паоло Пандольфо чудово виконує сюїти Баха, тому теж люблю його слухати.

Паоло Пандольфо

— А якщо не музикантом, то ким би Ви хотіли стати?

— Автогонщиком (!?). Я обожаю водити машини, це така моя слабкість. За кермо мене вперше посадили у класі четвертому. Відтоді, дуже люблю автомобілі, люблю швидку їзду. Найдовший мій заїзд без сну і без зупинок (окрім заправки) – 1500 км в одну сторону. Я дуже люблю їздити, подорожувати, пізнавати навколишній світ.

На квадроциклі

— Чим Ви займаєтесь у вільний час, що любляете робити, можливо маєте якісь хобі?

— У вільний час я виховую дітей і все, що з тим пов'язано. Серед моїх хобі – малювання. Щоправда, наразі на малювання особисто для себе часу не залишається, але сісти з дітьми їм щось помалювати – завжди.

З дружиною

— Можливо, маєте поради для майбутніх музикантів, тих хто хоче поєднати життя з цією сферою?

— Не хочу, аби звучало банально, але порада – не зневірюватися, іти вперед. Музика – це складне мистецтво. Але, якщо ти по-справжньому любиш його, то йди, рухайся. Треба бути свідомим в тому, чим займаєшся. Якщо це не резонує з твоєю душею, то ліпше тим не займатися. Або так, або ніяк, не може бути середини.

— Чи є зараз затребуваною, перспективною професія музиканта?

— Вона потрібна завжди, тому що людина завжди співала, людина завжди танцювала. Це – архетипні речі, які знаходяться на рівні генетичного коду людства в цілому. Людина так чи інакше прагне до музики. Немає людей, які б жили поза музикою, особливо в теперішньому суспільстві, ми музику чуємо майже всюди і майже постійно.

и можемо на неї не звертати уваги, але вона є навколо нас.

Гадаю, що, все-таки, це перспективна професія. До прикладу, є такий вид діяльності, як музична терапія. Це також дуже потрібно, заради цього також вартує музикою займатись.

Отже, під час нашої захопливої розмови я задумалась, наскільки важливою є творча співпраця педагога і учня, який складний шлях проходить музикант перед тим, як вийти на сцену, як важливо підтримувати різнобічні інтереси й пізнавати світ. Дякую співрозмовнику за щирість та відкритість!

Розмову вела Лена КРЕГУЛ

ДУЕТНА ЕЛЕГІЯ

Етелла Чуприк

Закарпаття – надзвичайно колоритний край із багаторічною історією й багатючими мистецькими традиціями. Тут народилося багато митців, які зробили вагомий внесок не тільки у вітчизняну, а і зарубіжну культуру. Однією з них є Етелла Чуприк – талановита піаністка, чудова педагогиня і людина із щедрим серцем. Вона не уявляла своє життя без музики, про що свідчать її слова: «Бог створив спочатку музику, потім рояль, і третьою – мене». Нещодавно один із її учнів – Петро Довгань, нині доцент кафедри спеціального фортепіано Львівської національної музичної академії імені М.Лисенка, кандидат мистецтвознавства, ділився спогадами про Етеллу Олександрівну у нашому коледжі.

Він із такою теплотою згадував свою наставницю, що ні в кого не виникло сумніву – мова йде не просто про викладачку, але й про порадицю, одностудця, Друга. Тож світлій пам'яті Етелли Чуприк був присвячений концерт фортепіанного дуету Петра Довганя і Наталії Зубко, що відбувся 17 жовтня у великій залі Закарпатської обласної філармонії.

Варто зазначити, що на обласній сцені фортепіанний ансамбль – явище не таке вже й поширене,

Dovhan & Zubko

хоча виконавські сили творчої співдружності значно розширюються, у взаємодії двох артистів звучання роялю стає наповненішим, а фактура й динамічна шкала збагачуються і урізноманітнюються. Ансамблеве музикування потребує не стільки артистичної свободи, як ідеального звукового, метроритмічного, темпового та емоційного балансу. DOVHAN & ZUBKO PIANO DUO абсолютно відповідають усім цим критеріям.

Музичний діалог двох піаністів на сцені відбувався у різних амплуа, адже артисти продемонстрували дуже цікаву різноманітну концертну програму. Поціновувачі музичного мистецтва мали змогу відчути іскристу енергію барокової Сонати-бурлески Д.Скарлатті, архітектонічну вибудованість Сонати-фантазії f-moll В.А.Моцарта, неповторну своєрідність фактурних рішень 8 варіацій на тему графа Вальдштайна С-dur Л. ван Бетховена.

На концерті пам'яті Е.Чуприк

Яскравий і бравурний «Угорський танець» № 1 g-moll Й.Брамса вразив віртуозністю і темпераментною інтерпретацією п'єси.

Нові грані звукообразів постали у виконанні дуєтом української музики. Саме

популяризація вітчизняної музичної культури є провідною ідеєю виконавської діяльності дуєту Наталії Зубко і Петра Довганя. Цього разу до програми увійшли «Меланхолійний вальс» С.Людкевича, написаний за однойменною новелою О.Кобилянської, і «Карпатська пісня» З.Алмаші, у якій чітко виявлені танцювальні мотиви й елементи фольклору нашого краю.

Завершальні номери програми додали лірико-скорботного настрою, що збігається із концепцією вечора. Прозвучала лебедина пісня Ф.Шуберта – Фантазія f-moll – мелодійна, наспівна і, водночас, тужлива. Завершився вечір «Голосінням» С.Людкевича, що викликало у слухачів щемливу тугу. На цій сумній ноті вечір вшанування Етелли Чуприк добіг кінця. Але залишилися чудові спогади про непересічну подію, яскравих і талановитих артистів, надзвичайно щирю й теплу атмосферу зали.

Сподіваємось на нові творчі зустрічі з львівськими піаністами.

На концерті пам'яті Е.Чуприк

Вікторія ГОДЬМАШ

**КОРИФЕЙ ЗАКАРПАТТЯ
(ДО 100-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ
НАРОДЖЕННЯ ІШТВАНА
МАРТОНА)**

У листопаді ми наближаємося до визначної, унікальної дати: сторіччя з дня народження видатного закарпатського композитора, педагога, піаніста, громадського діяча, заслуженого діяча мистецтв України Іштвана Мартона.

Ювілей – це чудова нагода осмислити значення митця у розвитку музичного життя нашого краю.

Іштван Мартон

Спробуймо пригадати декілька фактів з його надзвичайно багатой, насиченої біографії, акцентувати увагу на тих великих справах, якими митець на віки вписав своє ім'я в історію музики.

І.Мартон – людина з феноменальним музичним слухом і здатністю до імпровізації. Він володів віртуозною грою на фортепіано, органі, струнних та дерев'яних духових інструментах. Бездоганне знання природи музичних інструментів допомагало митцеві писати музику для різних виконавських ансамблів, подекуди незвичних за своїм складом.

Маестро вирізняється справжнім розмаїттям жанрів у своїй творчості: скрипковий концерт, симфонієтта, кантати, хорові й камерні твори, музика для органу, меса. В спадщині композитора є чимало закарпатських, словацьких, угорських мелодій, які органічно лягли в основу таких чудових композицій, як: "Закарпатські орнаменти", "Закарпатська сюїта", "Картини народного гуляння", "Сюїта угорських мелодій", "Вербункош і чардаш" та інші.

Іштван Мартон

Його творам притаманні легкість пориву музичної думки, опора на фольклор. Його справедливо вважають видатним майстром звукового колориту, який вільно володіє всім багатством барв звукової палітри. Твори композитора відзначаються високим професіоналізмом у володінні музичною формою, фактурою викладу музичного матеріалу, ладо-тональними та гармонічними зв'язками. Твори І.Мартона стали широко відомими далеко за межами краю, працю митця високо оцінює громадськість. І.Мартон був обраний першим почесним головою Закарпатського осередку Спілки композиторів України, 1995 р. – удостоєний премії обласної ради імені Д.Задора.

Стараннями І.Мартона у 1948 р. в Закарпатській обласній філармонії було створено камерно-інструментальний ансамбль «Угорські мелодії».

Ансамбль «Угорські мелодії»

Авторські твори та обробки народних мелодій маестро й досі складають значну частину репертуару ансамблю. Будучи художнім керівником Закарпатської обласної філармонії, І.Мартон активно поповнював репертуар усіх її колективів. Особливо плідною виявилася співпраця із заслуженим Закарпатським народним хором, для якого було створено десятки обробок, в'язанок, вокально-хореографічних композицій, а також кантати й пісні. У той же час І.Мартон виступає членом журі всеукраїнських і регіональних конкурсів, де до його авторитетної думки завжди дослухаються.

Закарпатський народний хор

А ще не забуваймо, кому ми завдячуємо багатством органного мистецтва, що вже десятиліттями процвітає у нашому краї! Так-так – це теж заслуги Іштвана Мартона.

З його ініціативи в залі обласної філармонії було встановлено орган «Riger Kloss», грандіозним звучанням якого тепер можна насолодитися на численних концертних подіях, що регулярно відбуваються на Закарпатті.

Та все ж усім він запам'ятався людиною доброю, щирою, зі світлим гумором, таким собі душею компанії. Окремо слід наголосити на його багаторічній дружбі з Д. Задором, котрий став прикладом наслідування для молодого митця, і, після відбуття до Львова, найбільше надихав І.Мартона продовжувати активну громадську й освітню діяльність.

Е.Кобулей, Й.Тадлер, І. Мартон, Д.Задор

А для Є. Станковича, А. Затіна, В. Теличка І.Мартон став справжнім вчителем-наставником – чуйним і щирим, до мудрих порад якого

прислухались і цінували його дар розпізнавати талант у майбутніх композиторах. Є. Станкович згадував: “Мартон – дійсно унікальна, Богом обдарована людина”.

Є.Ф.Станкович

Концертні вечори, де виконується музика І.Мартона постійно збирають численну

публіку. Його твори викликають глибоке емоційне співпереживання. Відрадно, що ім'я видатного корифея закарпатської музичної культури не забуде. Його ім'я носить дитяча школа мистецтв у Мукачеві, в Ужгороді ім'ям композитора названа одна з вулиць, в Ужгородському музичному фаховому коледжі імені Д.Є.Задора започатковано проведення I-го відкритого конкурсу гри на народних інструментів імені І.Мартона.

Та, на жаль, геній цього композитора ще не осягнено нами у всій повноті. Левова частка його творів до цього часу залишається в рукописах і недоступна багатьом

виконавцям. Чимало сторінок творчості композитора до цього часу ще не “відкриті” для широкого загалу. Тому перед нами стоїть важливе завдання – опублікувати повне зібрання творів І.Мартона та постійно популяризувати його творчість усіма можливими способами.

Микола АНТОНОВ

ЦИФРОВА ЕРА В МУЗИЦІ: PRO & CONTRA

Життя не стоїть на місці – ми живемо у світі, який невпинно та багатогранно змінюється. Усі новостворені речі залишають свій відбиток на нашому житті. Нові винаходи людство намагається використати з максимальною користю, намагаючись зробити життя кращим. Та чи завжди це виходить?

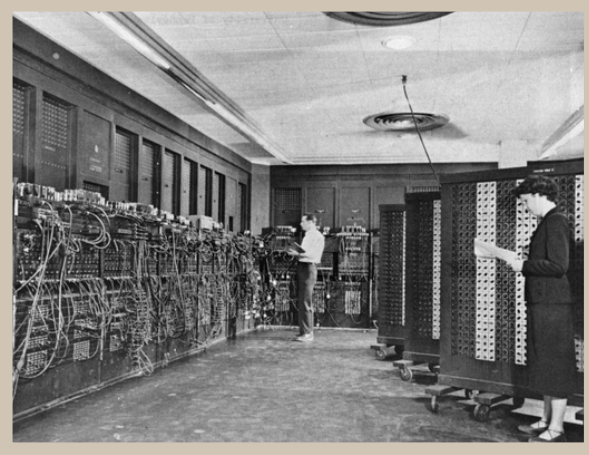
Сучасні технології

Нові технології, безперечно, полегшують нашу рутинну працю, прискорюють інформаційний обмін. Не оминули вони й мистецтво, яке завжди було важливою складовою життя людини. Впродовж своєї еволюції музика набувала нових якостей, характеристик, значення, розширювала образний зміст. Як ми знаємо, спочатку вона представляла собою музикування з використанням кісток тварин, каміння, на основі чого з'являються перші музичні інструменти. Нині їх існує велика різноманітність, яка дає надзвичайно багатий спектр фарб, тембрів і звуків.

Комп'ютерна музика

Із появою у 1946 р. першого комп'ютера, ми, можливо, й не передбачали, що інформаційні технології у своєму сучасному вигляді настільки проникнуть у музичну індустрію і відкриють дивовижний простір для розвитку музики. Та чи так це сталося? Однозначної відповіді годі й шукати.

Перший комп'ютер ENIAC

Із розвитком технологій музична індустрія зазнала значних змін. Нині вони змінили засоби створення музики, способи її поширення та сприйняття. Існує безліч програм, які призначені для написання, виконання та обробки музики; нейронні мережі можуть

Нейронна мережа

створювати музику в різних стилях та імітувати голос певного спі-

вака, тобто можливості сучасних технологій надзвичайно широкі й не можуть не приваблювати авторів. Адже використання спеціальних музичних програм має багато переваг.

Одне зі значних досягнень — це цифровий звукозапис, завдяки якому музиканти можуть

записувати свою музику високої якості без необхідності коштовного студійного обладнання. Сучасне програмне забезпечення має велику бібліотеку звукових ефектів та інструментів, що відкриває можливості створювати нові тембри і звуки, які раніше були недосяжними. Запис та обробка звуку в цифровому форматі дозволяє досягнути високого рівня звучання. Можна виправляти помилки, регулювати гучність та змінювати ефекти без втрати якості.

Також у нагоді стане комп'ютер щодо виконання написаного твору. Адже всі погодяться, що не завжди можна зібрати потрібний виконавський склад.

А репетиційний процес забирає багато часу й сил, до того ж бажаний результат тобі ніхто не гарантує. Тож, за допомогою сучасного обладнання ти зможеш втілити свою ідею повноцінно, швидко і якісно.

Багато відомих композиторів, наприклад, К.Штокхаузен, О.Мессіан, А.Шнітке, Л.Ноно створювали твори із застосуванням нових електронних інструментів.

К. Штокхаузен

Карлгайнц Штокгаузен є одним з найвидатніших композиторів сучасності, який також застосовував електронні технології у своїй музиці. Він звертається до електроакустичної музики та експериментує зі звуковими ефектами. До прикладу, у композиції «Контролюючий час», він користується комп'ютерними програмами для побудови складних і деталізованих звукових пейзажів.

Отже, доступність комп'ютерної техніки і зручність програмного забезпечення творять небачені за масштабами умови для музичної творчості. Але

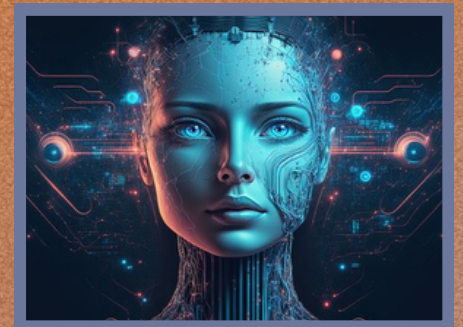
не потрібно забувати, що у

більшості речей у світі завжди є дві сторони медалі.

Може скластися враження, що штучний інтелект замінить людину, і такі сфери як композитор, виконавець, музикант стануть непотрібними. Один ШІ напише текст, інший – згенерує музику, створить голограму артиста і вона відправиться в тур.

Але, на мою думку, з такою ситуацією людство не зіткнеться. Адже одна справа, коли музика написана з допомогою комп'ютера, і зовсім інша, коли вона написана безпосередньо самим комп'ютером. ШІ не має інтуїції, почуттів, емоцій, тим самим не може виразити це все. А створення музики – це дуже особливий, сакральний процес.

Митець вкладає у свої твори пережитий досвід, емоційні потрясіння,

Штучний інтелект

душевні переживання, котрі формують цей твір, роблячи його неповторним та унікальним. А штучний інтелект може лише дослідити, проаналізувати зразки,

які існують, і вже були створені людиною, для того щоб на базі цього створити щось «своє». Тому музика, спродукована сучасними технологіями, буде ставати все нуднішою, передбачуванішою і схожою одна на одну. Тобто на даний момент ШІ може тільки імітувати творчий процес. Результатом цього є музика, яка позбавлена культурної і духовної цінності, яка втратила свій сенс, і яка не спонукає слухача до співпереживання та розуміння її. Відтак, вона не виконує свого першочергового призначення. Тому дуже важливо усвідомити: чим саме для вас є музика.

Музика

Я впевнена, що всі чули фразу «раніше музика була кращою», та чи так це насправді – суб'єктивна думка кожного!? "Одне з останніх досліджень вчених Барселонського НДІ штучного інтелекту, які проаналізували МІЛЬЙОН пісень і понад 40 тисяч виконавців, зазначає, що сучасна поп-музика таки деградує! Науковці

довели, що збіднюється використання тембрів, тональностей і динамічного діапазону сучасних творів. І це, на мою думку, пояснюється «синтетичною природою» нинішніх звуків. Сьогодні все рідше в композиціях сучасних популярних авторів звучать живі інструменти".

У переважній більшості – це аналогові і цифрові синтезатори, які в кращому випадку використовують «семпли» – цифрові оброблені записи фрагментів живих інструментів. Ось так переваги сучасних технологій зіграли злий жарт з музикою, а точніше – зіграли гроші.

У сьогоднішній поп-музика – це в першу чергу бізнес. Музичні продюсери й музиканти пишуть такі «треки», щоб «качало». Вони змушують відкинути серйозні думки і просто розважатися. Здається, дві основні складові пісні – мелодія і слово, відійшли на задній план. «І якщо вам досі здавалось, що танці в клубах – це таке собі маргінальне явище, ось вам цифра: загальна

економічна вартість індустрії танцювальної музики станом на

2019 рік сягає 7,9 мільярдів доларів, а нічні вечірки по всьому світові тільки у 2018-му році «заробили» близько 1 мільярда.

Поп-культура

Доступність перетворила музику в продукт, яким користуються всі, кому не ліньки. Через це все більше продукується примітивних, неякісних музичних композицій.

А цифрові музичні програми, в свою чергу, оброблять звук, скоригують всі «нюанси», приховавши справжнє звучання музики. В результаті чого з'являється все більше артистів, яким слідувало б обрати іншу справу життя. Але ж як не скористуватися такою можливістю?

Існує думка, що будь-яка музика хороша, якщо вона приносить людині задоволення. І коли є можливість створити власну пісню, здійснивши при

цьому свою мрію, то чому я маю обмежуватися? Всю музику треба оцінювати об'єктивно. І якщо тобі це подобається, звичайно твори, але зовсім інша річ, коли ти це випускаєш цю «продукцію» у маси, претендуючи на професійний рівень. Адже музика, протягом всього свого існування, об'єднувала людей, спонукала їх до дій, несла в собі певну ідею.

Вона наділена тими якостями, які не притаманні більше жодному з мистецтв.

Сучасні технології

Музика впливає на суспільство й має важливе соціальне значення. Тому, ті хто створює музику повинні відчувати відповідальність за свою діяльність. Звідси ми розуміємо, як по-різному можна трактувати речі, як важливо використовувати свої можливості в правильному напрямку і як легко зробити це навпаки.

Хто ж, як не ми – музиканти, буде звертати увагу на якість музичного матеріалу, особливо того, що побутує зараз. Тож створюймо, слухаймо і поширюймо музику, яка того варта!

Анна Крегул

**КВІТКА. ДУША.
КРАСА**

Піднесення, страждання, сподівання, віра, радість, біль, натхнення, захоплення... Кожен з нас упродовж життя переживає безліч емоційних станів і, зазвичай, тамує їх у глибині душі, оберігаючи оточуючих від надмірного емоційного пере-насичення. Проте, найкращим рецептом опанування власними емоціями є творчість. Вона може виявлятися в осягненні меж власного єства, у пізнанні світу, у пошуках Істини й Добра, у перетворенні оточуючого середовища за законами краси, у здійсненні мрій, нестандартному мисленні. Та найпотужніше творчий хист виявляється у мистецтві – унікальному досвіді акумуляції життєвих сил.

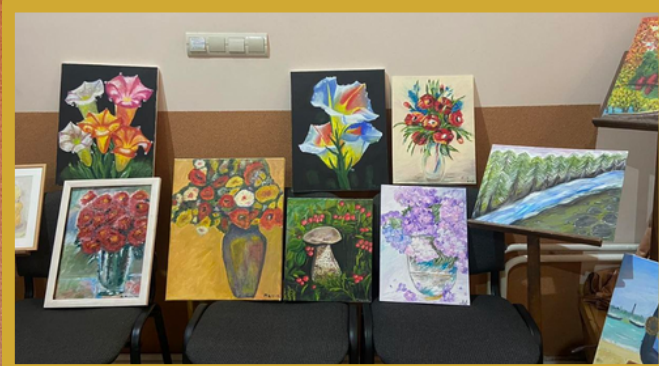
Люди, що займаються мистецтвом, володіють особливим сприйняттям реальності, вміють черпати натхнення в навколишньому світі, щоб переводити спалахи думки й відтінки почуттів у творчий акт. Митець – це не професія, а покликання.

До того ж, таланти часто проявляються у різних видах творчої діяльності. Відрадно, що саме такі колеги-митці створюють креативну атмосферу нашого коледжу. Вони щодня проводять заняття з фаху, виступають на концертах, організовують майстер-класи і виховні години,

виконують методичну роботу, а у вільний час... поринають у світ живопису.

Наразі в Ужгородському музичному фаховому коледжі імені Д.Є.Задора започатковано унікальний мистецький авторський проєкт – «АРТ-ПАРАЛЕЛІ», покликаний сприяти творчому самовираженню викладачів і студентів у інших видах мистецтв (!) Першою ластівкою проєкту стала виставка живописних робіт «Квітка. Душа. Краса». Її назва органічно об'єднала образи представлених творчих здобутків.

На імprovізованій виставці у малій залі коледжу було репрезентовано кілька десятків робіт авторства Вікторії Гойдош, Наталії Кузьмінської, Володимира Машіки, Ольги Опаленик та Людмили Славець. Публіка із захопленням і здивуванням відкрила для себе нові грані особистості колег, дізналася «секрети» творчої роботи, відчула неповторність

манери і жанрові уподобання кожного автора.

Чудово збагатили виставку чуттєві й натхненні музичні виступи Ольги Опаленик і Людмили Славець.

Отож, із нетерпінням очікуємо на продовження проєкту і запрошуємо викладачів та студентів поділитися власними творчими ідеями!

Тетяна РОСУЛ

Тетяна РОСУЛ – головний редактор

Редакційні колегія:

*Микола АНТОНОВ Анна КРЕГУЛ
Вікторія ГОДЬМАШ Лена КРЕГУЛ*

Верстка і дизайн–

Микола АНТОНОВ & Анна Каплан